

ДЕЧИЈА ИГРА И ЊЕНА УЛОГА НА УЧЕЊЕ И РАЗВОЈ ДЕЦЕ

Игра је начин на који дете спознаје свет око себе. Развојно посматрано то је најзначајнија активност детета и најприроднији начин учења за децу.

Игра подстиче когнитивни развој (памћење, мисљење, опажање, учење), емоционални, сензомоторни, социјални развој и развој говора. Управо у игри дете развија све оно што се једним именом зове интелигенција.

Кроз игру дете учи комуникацију, сарадњу са другима, учи да дели и учи правила игре. Учи шта је добро, а шта лоше, истовремено ослобађа и развија осећања према друговима у групи у којој се игра, према себи самом, према спољњем свету и на тај начин се припрема и за живот у друштву и са другима.

Још у периоду одојчета кроз игру дете се упознаје са предметима из своје околине - опипава, лупка, котрља, баца, ставља у уста.

Уз помоћ играчака дете се упознаје са различитим облицима, материјалима, бојама, учи бројеве. Играчке на том раном узрасту треба да буду такве да стимулишу сва чула вид, слух, додир, мирис. Кад дете учи да пузи и хода почиње да слаже коцке, колутове, да сортира облике и на тај начин се развија фина моторика.

Од 18 месеци до 3 године развија се говор, па су игра и говор у уској повезаности. Трчање, пењање, скакање су кључни за развој крупне моторике.

Почињу да слажу пазле, игре моделовања са пластелином и тестом. У овом периоду развија се машта и креативност па тако кутија за ципеле постаје креветић за лутку, коцке замена за храну или аутиће.

Од 3 до 6 година - кроз игру се проигравају улоге деца постају доктори, васпитачи, кувари, суперхероји, принцезе изражена је мимика, имитација, говор.

Наравно ту су и књиге из домена дететовог интересовања, друштвене игре, цртање и бојење, вожење бицикле што је веома важно за моторни и социо-емоционални развој детета.

Дете храни и облачи лутке и тако учи да брине о другима. Облачењем лутке у различиту одећу учи како откопчати и закопчати дугмиће, рајсфершлус, чичак траке, пертле. Кроз игру дете се забавља, учи и усавршава покрете, стиче самосталност.

Оно што је важно да знате то је да деци нису све играчке подједнако занимљиве као што ми мислимо, некада ће се највише изиграти са пластичним флашама, картонским кутијама и маминим шерпама и поклопцима него са неким скупоценим играчкама.

Веома је важно да одрасли схвате значај игре да је подстичу и негују. Играјте се са својом децом и уживајте, могућности су бескрајне. Јер најприроднији начин учења за децу је **ИГРА**.

**“Осећај ширења властитих способности
прави
је разлог уживања
у игри.”**

Марија Монтесори

